

Rbd. større end Indbetalingen; i det kommende Finantsaar vil Forskjellen i samme Retning formodentlig blive endnu større. Udvalget ønsker at henlede Opmærksomheden paa denne ufordeelagtige Forretning, navnlig hvad Sparekassemidlerne angaaer, da Statskassen ikke kan gjøre Regning paa at beholde de indskudte Penge, naar Rentefoden er høj og Pengebehovet i Landet stort; hvorimod Staten til andre Tider maa give større Rente ud for Pengene, end disse indbringe.

Landets Gjæld i Sterling er beregnet til $9\frac{1}{2}$ Rbd. pr. Bund Sterling. Efter den nuværende Priis paa denne Montfort vil Capitalen beløbe omtrent 2 Millioner Rbd. mindre end opført. Rente og Afdrag paa den engelske Gjæld er udregnet til Cours af 9 Rbd., der vel er betydeligt over den nugjældende, men da det ikke kan vides, hvorlænge den vil vedblive at gjælde, skal Udvalget ikke foreslaae nogen Nedsættelse af de hertil begjærte Beløb.

Udvalget forventer, at det af Finantsudvalget s. A. udtalte Ønske, om at see de mange smaa udenlandske Gjældsposter afgjorte, vil blive taget til Følge, saasnart Omstændighederne tillade det.

Udvalget henstiller til Overveielse, om det ikke skulde være rigtigst at forsøge en Overeenskomst med Nationalbanken (eller andet lige vederhæftigt Institut, om saadant maatte danne sig), hvorved Statsbestyrelsen fritoges for alle Ind- og Udtællinger af Penge. Statskassen kan dog ikke undvære en Pengehandler, deels for at erholde nogen Rente af Kassebeholdning, deels for ikke at unddrage de ofte betydelige contante Midler fra Circulationen. Det sees saaledes af Bankens Regnskab, affluttet 31te Juli 1853, at Statskassen havde indskudt i Banken omtrent 2 Millioner Rbd. mod derfor at erholde i Rente fra 2 til 3 pCt.; endvidere henstaaer ofte hos fremmede Handels-huse ikke ubetydelige Summer til en lav Rente.

Naar et stort Pengeinstitut overtog Kasserforretningen, saaledes, at alle Statens Indtægter og Udgifter forvaltedes af samme, er det sandsynligt, at der vilde blive oprettet flere Fillaalbanke i Landet, og at de Penge-

midler, der nu for en stor Deel henligge uvirtssomme i de offentlige Kasser, eller reise frem og tilbage mellem Kjøbenhavn og Provindsstæderne, kunde bringes til at arbejde og fortjene. Det er endvidere sandsynligt, at Sparerecasserne i de Egne, hvor Fillaalbanke ikke etableredes, kunde træde i en nyttig Forbindelse med den offentlige Pengebestyrelse, og at man kunde indrette Saadant paa en fuldkommen betryggende Maade. Ved en saadan Ordning som den her omtalte vilde en ikke ringe Besparelse af Penge og Tid for Finantsministeriet opnaaes, ligesom den efter Udvalgets Mening væsentlig vilde bidrage til mere at gjøre Banken til en virkelig Nationalbank, end den for tiden er.

Derfor en Plan som den her fortellig betegnede skulde komme til Udførelse, vilde de kongelige Amtstuer efterhaanden kunne inddrages, og Opbeholdelsen see paa en simplere og billigere Maade.

Til den Conto i denne Paragraph, som omfatter Capitalafdrag paa den indenlandske Gjæld, er der tilføiet en Anmærkning, som gaaer ud paa, at der skal gives Finantsministeriet Bemyndigelse til „ved frivillig Overeenskomst at søge, saavel de til Indfrielse forfaldne som de ikke forfaldne Obligationer af den paa bestemte Afdrag lydende indenlandske Statsgjæld, omverlede med sædvanlige 4 pCt. aarlig eller 2 pCt. halvvaarlig Rente bærende, indenlandske, fra Creditors Side uopsigelige, Obligationer, saalænge saadan Omfætning for Statskassen findes hensigtsmæssig.“

Efter de Oplysninger, som indeholdes i det Foredrag, hvormed Finantsministeren ledsagede Finantslovens Forelæggelse, angaaer denne Anmærkning deels den Gjæld, som Staten efter Lov af 23de Juli 1853 har paadraget sig til de forrige Besiddere af Ufri i de danske Besiddelser i Vestindien, deels den saakaldte „Augustenborgske Dominialgjæld“, af hvilke den første beløber sig til omtrent 1,790,000 Rbd., den anden, forsaavidt den skal afdrages, til omtrent 3,000,000 Rbd. Begge disse Gjældsposter skulle afdrages i omtrent 13 Aar,